

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน: กรณีศึกษา ตำบลกีดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ทำวิจัยนำผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบการบรรยายตามลำดับ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการตระหนักรู้ของประชาชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเพื่อศึกษาถึงลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในพื้นที่ตำบลกีดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างและประชาชนในพื้นที่ศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ประเทศ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในพื้นที่ศึกษา ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรมและด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยถือเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 111)

ค่าเฉลี่ย

แปลความหมาย

4.50 – 5.00

มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49

มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49

มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49

มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49

มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างและประชาชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยถือเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 111)

ค่าเฉลี่ย

แปลความหมาย

4.50 – 5.00

มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49	มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนทดสอบโดยการทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance: ANOVA)

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient)

6. การศึกษาความตระหนักรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในตำบลใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 440 คน แยกเป็นกลุ่มประชาชนจำนวน 65 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชาชนตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 375 คน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

เพศ	ข้อมูลส่วนบุคคล	ความถี่	ร้อยละ (N=440)
ชาย		215	48.86
หญิง		225	51.14
	รวม	440	100

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความถี่	ร้อยละ (N=440)
อายุ		
น้อยกว่า 21 ปี	7	1.59
21-30 ปี	46	10.45
31-40 ปี	178	40.45
41-50 ปี	147	33.41
51-60 ปี	53	12.05
มากกว่า 60 ปี	9	2.05
รวม	440	100
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้ศึกษา	0	0
ประถมศึกษา	58	13.18
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	138	31.36
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	181	41.14
ปริญญาตรี	63	14.32
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
รวม	440	100
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐ	9	2.05
ครู/อาจารย์/นักวิชาการ/ผู้ทรงคุณวุฒิ	0	0
พนักงาน/ลูกจ้าง/รับจ้างทั่วไป	47	10.68
ผู้ประกอบการด้านธุรกิจบริการ/ค้าขาย	12	2.73
ผู้ประกอบการด้านธุรกิจส่วนตัว	65	14.77
ผู้ประกอบการด้านการเกษตร	300	68.18
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	7	1.59
ไม่ได้ทำงาน/ว่างงาน	0	0
รวม	440	100

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความถี่	ร้อยละ (N=440)
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	149	33.86
5,001-10,000 บาท	193	43.86
10,001-15,000 บาท	32	7.27
15.001-20,000 บาท	22	5.00
มากกว่า 20,000 บาท	44	10.00
รวม	440	100

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 65 คน แบ่งออกเป็น กำนันและผู้ใหญ่บ้านจำนวน 8 คน ประชากรจากปวงช้าง 12 แห่ง แห่งละ 1 คน ท่าแพ 11 แห่ง แห่งละ 1 คน บ้านพัก 28 แห่ง แห่งละ 1 คน รีสอร์ท 5 แห่ง แห่งละ 1 คน และชิปไลน์ 1 แห่ง แห่งละ 1 คน และกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 375 คน มีดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มประชากรเป็นเพศหญิง จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 51.14 และเป็นเพศชายจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 48.86

อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ปี จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 40.45 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ปี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 33.41 ช่วงอายุระหว่าง น้อยกว่า 21 ปี มีผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59

ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 41.14 รองลงมาจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 31.36 และไม่มีจำนวนผู้ที่ไม่ได้ศึกษา

อาชีพ พบว่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพผู้ประกอบการด้านการเกษตร จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18 รองลงมาประกอบอาชีพผู้ประกอบการด้านธุรกิจส่วนตัว จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 14.77 และไม่มีจำนวนผู้ที่ไม่ได้ทำงาน/ว่างงาน

รายได้ต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 43.86 รองลงมาคือ ระดับน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 33.86 และมีรายได้ต่อเดือนน้อยที่สุดคือระดับ 15.001-20,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบล

กีดขวาง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรมและด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แสดงผลดังนี้

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

ปัจจัยสภาพแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X} S.D.	ระดับ
	ความถี่ (N=440)						
	ร้อยละ						
1	2	3	4	5			
ด้านเศรษฐกิจของชุมชน						4.40 0.26	มาก
1. ท่านได้รับค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน			28	202	210	4.41 0.61	มาก
2. ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	2	28	266	144		4.25 0.59	มาก
3. ชุมชนได้รับความสนใจจากนักลงทุนเข้ามา ประกอบธุรกิจมากขึ้น			11	243	186	4.40 0.54	มาก
4. เศรษฐกิจชุมชนได้รับการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น			21	206	213	4.44 0.58	มาก
5. ชุมชนมีความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น			21	178	241	4.50 0.59	มากที่สุด
ด้านสังคมของชุมชน						4.23 0.26	มาก
6. สมาชิกในชุมชนมีการประสานความร่วมมือกันมากขึ้น			22	278	140	4.27 0.54	มาก
7. ชุมชนได้รับความรู้และวิทยาการใหม่ๆ จากการท่องเที่ยว			41	282	117	4.17 0.57	มาก
8. พื้นที่ของชุมชนเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น			16	324	100	4.19 0.48	มาก
9. สภาพแวดล้อมของชุมชนได้รับการพัฒนา			44	280	116	4.16 0.58	มาก

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (ต่อ)

ปัจจัยสภาพแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X} S.D.	ระดับ
	ความถี่ (N=440)						
	ร้อยละ						
1	2	3	4	5			
10.ชุมชนร่วมมือกันเพื่อแก้ไข ปัญหา			38	207	195	4.36	มาก
			8.64	47.05	44.32	0.63	
11. ชุมชนรณรงค์ให้มีการอนุรักษ์ พื้นที่ท่องเที่ยว			27	247	166	4.32	มาก
			6.14	56.14	37.73	0.58	
12. ชุมชนร่วมมือพัฒนาพื้นที่ให้ เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน			35	238	167	4.30	มาก
			7.95	54.09	37.95	0.61	
13. วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของ ชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลง			29	223	188	4.36	มาก
			6.59	50.68	42.73	0.60	
14. ชุมชนอนุรักษ์วัฒนธรรมและ ชีวิตความเป็นอยู่			29	235	176	4.33	มาก
			6.59	53.41	40.00	0.60	
15. กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความ เหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมของ ชุมชน			28	183	229	4.46	มาก
			6.36	41.59	52.05	0.61	
ด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน						4.06	มาก
						0.25	
16. สภาพแวดล้อมของชุมชนไม่ ถูกทำลายโดยนักท่องเที่ยว	2	94	297	47		3.88	มาก
	0.45	21.36	67.50	10.68	0.57		
17. แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนเกิด ปัญหาความเสื่อมโทรมน้อย			1	198	241	4.55	มากที่สุด
			0.23	45.00	54.77	0.50	
18. ชุมชนมีการบริหารจัดการ เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	5	30	233	172		4.30	มาก
	1.14	6.82	52.95	39.09	0.64		
19. ชุมชนมีการปรับปรุงอย่าง เหมาะสม เช่น ถนน ทางเดินเท้า เป็นต้น			101	312	27	3.83	มาก
			22.95	70.91	6.14	0.51	

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (ต่อ)

ปัจจัยสภาพแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X} S.D.	ระดับ
	ความถี่ (N=440)						
	ร้อยละ						
1	2	3	4	5			
20. ชุมชนมีการจัดการขยะมูลฝอย		1	127	298	14	3.74	มาก
		0.23	28.86	67.73	3.18	0.51	

จากตารางที่ 4.2 การศึกษาข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ของตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ด้านเศรษฐกิจของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ด้านรองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมของชุมชนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ด้านสังคมของชุมชนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

ด้านเศรษฐกิจของชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 เมื่อพิจารณาโดยค่าเฉลี่ยของด้านเศรษฐกิจสูงสุด ได้แก่ชุมชนมีความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 รองลงมาคือเศรษฐกิจชุมชนได้รับการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และค่าเฉลี่ยของด้านเศรษฐกิจน้อยที่สุดคือชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25

ด้านสังคมของชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณาโดยค่าเฉลี่ยของด้านสังคมสูงสุด ได้แก่ชุมชนร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 รองลงมาคือสมาชิกในชุมชนมีการประสานความร่วมมือกันมากขึ้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และค่าเฉลี่ยของด้านสังคมน้อยที่สุดคือสภาพแวดล้อมของชุมชนได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16

ด้านวัฒนธรรมของชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 เมื่อพิจารณาโดยค่าเฉลี่ยของด้านวัฒนธรรมสูงสุด ได้แก่กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความเหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมของชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 รองลงมาคือวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และค่าเฉลี่ยของด้านวัฒนธรรมน้อยที่สุดคือชุมชนร่วมมือพัฒนาพื้นที่ให้เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

ด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณาโดยค่าเฉลี่ยของด้านสิ่งแวดล้อมสูงสุด ได้แก่แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนเกิดปัญหาความเสื่อมโทรม

น้อยอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 รองลงมาคือชุมชนมีการบริหาร จัดการเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และค่าเฉลี่ยของด้านสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดคือชุมชนมีการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

การวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาการมีส่วนร่วมในการวางแผนการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลร่วมกัน และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แสดงผลดังนี้

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

การมีส่วนร่วมในการจัดการ ท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น (N=440)					\bar{X} S.D.	ระดับ
	1	2	3	4	5		
ส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและ ประเด็นปัญหา						2.96 0.88	ปานกลาง
1. ท่านมีส่วนร่วมในการสำรวจ เก็บ ข้อมูลของชุมชน	176	220	43	1	2.70	2.70 0.64	ปานกลาง
2. ท่านมีส่วนร่วมในการศึกษา สาเหตุของปัญหาชุมชน	194	228	17	1	2.60	2.60 0.58	ปานกลาง
3. ท่านวิเคราะห์ปัญหาและกำหนด ประเด็นปัญหาขึ้น	172	233	35		2.69	2.69 0.61	ปานกลาง
4. ท่านช่วยอำนวยความสะดวกใน การค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน				302	138	4.31 0.46	มากที่สุด
5. ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ ดำเนินการค้นหาปัญหาของชุมชน	199	214	24	3	2.62	2.62 0.62	ปานกลาง
6. ท่านร่วมประเมินความเป็นไปได้ ในการดำเนินการต่างๆ ของชุมชน	177	47	31	28	2.83	2.83 0.86	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน(ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการจัดการ ท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น (N=440)					\bar{X} S.D.	ระดับ
	1	2	3	4	5		
การมีส่วนร่วมในการวางแผน						2.99 0.93	ปานกลาง
7. ท่านร่วมวางกฎระเบียบของแต่ ละกิจกรรมในชุมชน		233	103	70	34	2.78 0.98	ปานกลาง
8. ท่านช่วยอำนวยความสะดวกใน การวางแผนกิจกรรมต่างๆ		232	90	79	39	2.83 1.02	ปานกลาง
9. ท่านช่วยสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ในการวางแผนของ ชุมชน		6	188	228	18	3.59 0.59	มาก
10. ท่านมีส่วนร่วมแสดงความ คิดเห็นในการวางแผน		204	116	93	27	2.87 0.95	ปานกลาง
11. ท่านช่วยประสานงานกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ ดำเนินการวางแผนชุมชน		204	148	64	24	2.79 0.89	ปานกลาง
12. ท่านมีส่วนร่วมในการเขียนและ จัดทำแผนกิจกรรมต่างๆ		121	187	114	18	3.07 0.83	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน						3.50 0.79	มาก
13. ท่านปฏิบัติตามแผนหรือ กิจกรรมของชุมชน			63	258	119	4.13 0.63	มาก
14. ท่านช่วยชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วม กิจกรรมชุมชน		6	155	267	12	3.65 0.56	มาก
15. ท่านช่วยอำนวยความสะดวกใน การปฏิบัติกิจกรรม		1	115	294	30	3.80 0.55	มาก
16. ท่านช่วยประสานงานกับ หน่วยงานต่างๆ ในการดำเนิน กิจกรรมของชุมชน		216	152	49	23	2.73 0.86	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน(ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการจัดการ ท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น (N=440)					\bar{X} S.D.	ระดับ
	1	2	3	4	5		
17. ท่านให้การสนับสนุน งบประมาณ วัสดุ หรือ อุปกรณ์ ต่างๆ กับชุมชน			339	45	56	3.36	ปานกลาง
18. ท่านช่วยจัดหางบประมาณใน การปฏิบัติงานชุมชน			339	63	38	3.32	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ						3.51 0.62	มาก
19. ท่านร่วมตัดสินใจในการแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน			164	261	15	3.66	มาก
20. ท่านร่วมกำหนดแผนงาน หรือ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวของ ชุมชน			369	28	43	3.26	ปานกลาง
21. ท่านร่วมเลือกกิจกรรมในการ ส่งเสริมการท่องเที่ยว			324	66	50	3.38	ปานกลาง
22. ท่านร่วมกำหนด คัดเลือก บุคลากรในการปฏิบัติกิจกรรมของ ชุมชน			335	76	29	3.30	ปานกลาง
23. ท่านร่วมตัดสินใจวางกฎระเบียบ ของกิจกรรมต่างๆ		6	147	22	15	3.67	มาก
24. ท่านตัดสินใจในการสรุปผลการ ดำเนินงานของชุมชน		1	108	313	18	3.79	มาก
การมีส่วนร่วมในการติดตาม ประเมินผล						3.56 0.72	มาก
25. ท่านร่วมประเมินผลกิจกรรม ของชุมชน		6	150	267	17	3.67	มาก

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน(ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการจัดการ ท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น (N=440)					\bar{X} S.D.	ระดับ
	1	2	3	4	5		
26. ท่านร่วมติดตามและหาแนวทาง ในการปรับปรุงการดำเนินงานของ ชุมชน	1	114	292	33	3.81	0.56	มาก
27. ท่านมีส่วนร่วมในการ ประเมินผลการปฏิบัติงาน		177	252	11	3.62	0.53	มาก
28. ท่านมีส่วนร่วมวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานของ ชุมชน	7	162	250	21	3.65	0.60	มาก
29. ท่านมีส่วนร่วมอำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนการ ประเมินผลชุมชน	2	108	302	28	3.80	0.54	มาก
30. ท่านมีส่วนร่วมควบคุม กฎเกณฑ์และมาตรการด้านการ ท่องเที่ยวของชุมชน	207	136	66	31	2.82	0.93	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมในการรับ ผลประโยชน์					3.66	0.63	มาก
31. ท่านได้รับผลประโยชน์จากการ พัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว		248	149	43	3.53	0.67	มาก
32. ท่านได้รับประโยชน์จากการ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การ ปรับปรุงระบบ สาธารณสุขและการ ขนส่ง		202	176	62	3.68	0.71	มาก
33. ชุมชนของท่านได้เรียนรู้คุณค่า ของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อ รายได้		215	176	49	3.62	0.68	มาก

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน(ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการจัดการ ท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น (N=440)					\bar{X} S.D.	ระดับ
	1	2	3	4	5		
34. กระตุ้นให้เกิดความภาคภูมิใจ ในมรดกของท้องถิ่นและของชาติ ทำให้เกิดความใส่ใจในการอนุรักษ์		4	146	273	17	3.69	มาก
		0.91	33.18	62.05	3.86	0.56	
35. ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจใน ระยะยาว คือส่งเสริมให้การ ท่องเที่ยวเป็นรายได้เสริมของ ชุมชน		1	108	313	18	3.79	มาก
		0.23	24.55	71.14	4.09	0.50	

จากตารางที่ 4.3 การศึกษาข้อมูลการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของ ตำบลกี้ดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในช่วยอำนวยความสะดวกในการ ค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ด้านรองลงมาคือ มีส่วน ร่วมประเมินความเป็นไปได้ในการดำเนินการต่างๆ ของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.83 และมีส่วนร่วมในการศึกษาสาเหตุของปัญหาชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุดเท่ากับ 2.60

มีส่วนร่วมในการวางแผนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ส่วนใหญ่มีส่วน ร่วมในช่วยสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ในการวางแผนของชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.59 ด้านรองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการเขียนและจัดทำแผนกิจกรรมต่างๆอยู่ในระดับปาน กลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และร่วมวางกฎระเบียบของแต่ละกิจกรรมในชุมชนอยู่ในระดับปาน กลาง มีมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.78

มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ส่วนใหญ่มีส่วนร่วม ในการปฏิบัติตามแผนหรือกิจกรรมของชุมชนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ด้านรองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.80 และส่วนร่วมในการช่วยประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินกิจกรรมของ ชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.73

มีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมใน การตัดสินใจในการสรุปผลการดำเนินงานของชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ด้าน รองลงมาคือ มีส่วนร่วมตัดสินใจวางกฎระเบียบของกิจกรรมต่างๆอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.67 และส่วนร่วมในร่วมกำหนดแผนงานหรือโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.26

มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมติดตามและหาแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานของชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ด้านรองลงมาคือ มีส่วนร่วมอำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนการประเมินผลชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และมีส่วนร่วมในร่วมควบคุมกฎเกณฑ์และมาตรการด้านการท่องเที่ยวของชุมชนอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.82

มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในระยะยาวคือส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นรายได้เสริมของชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ด้านรองลงมาคือ มีส่วนร่วมกระตุ้นให้เกิดความภาคภูมิใจในมรดกของท้องถิ่นและของชาติทำให้เกิดความใส่ใจในการอนุรักษ์อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.53

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน

4.1 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลร่วมกันและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติการทดสอบที (t-test) แสดงผลในตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	sig
1. ส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหา	ชาย	3.01	0.30	3.97	0.00
	หญิง	2.91	0.24		
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ชาย	3.00	0.41	1.04	0.30
	หญิง	2.97	0.37		
3. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน	ชาย	3.65	0.41	9.51	0.00
	หญิง	3.35	0.21		

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จำแนกตามเพศ(ต่อ)

การมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	sig
4. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ชาย	3.68	0.44	10.31	0.00
	หญิง	3.35	0.18		
5. การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	ชาย	3.61	0.25	3.60	0.00
	หญิง	3.52	0.27		
6. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	ชาย	3.81	0.42	9.04	0.00
	หญิง	3.52	0.22		
รวม	ชาย	3.45	0.27	9.22	0.00
	หญิง	3.26	0.14		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาาร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลร่วมกันและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามเพศ พบว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะมีเพียงด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนซึ่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแม้สรุปได้ว่าเพศหญิงหรือเพศชายจะมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไม่ต่างกัน แต่ก็ยังมีความเป็นไปได้ที่เพศชายจะมีส่วนร่วมมากกว่า และเมื่อดูจากขนาดอิทธิพลก็จะเห็นแนวโน้มไปในทางเดียวกัน

4.2 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาาร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลร่วมกันและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance: ANOVA) แสดงผลในตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จำแนกตามอายุ

การมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
1. ส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	0.25	5	0.05	0.64	0.67
	ภายในกลุ่ม	33.85	434	0.08		
	รวม	34.10	439			
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	1.21	5	0.24	1.58	0.17
	ภายในกลุ่ม	66.78	434	0.15		
	รวม	67.99	439			
3. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	0.38	5	0.08	0.58	0.72
	ภายในกลุ่ม	56.92	434	0.13		
	รวม	57.30	439			
4. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	0.10	5	0.02	0.14	0.98
	ภายในกลุ่ม	61.32	434	0.14		
	รวม	61.42	439			
5. การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	0.42	5	0.08	1.17	0.32
	ภายในกลุ่ม	31.02	434	0.07		
	รวม	31.44	439			
6. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	0.30	5	0.06	0.45	0.81
	ภายในกลุ่ม	57.36	434	0.13		
	รวม	57.66	439			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.15	5	0.03	0.53	0.76
	ภายในกลุ่ม	23.91	434	0.06		
	รวม	24.05	439			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลร่วมกันและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามอายุ พบว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในตำบลกี้ดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลร่วมกันและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance: ANOVA) แสดงผลในตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จำแนกตามระดับการศึกษา

การมีส่วนร่วมในการจัดการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
1. ส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และประเด็นปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	0.35	3	0.12	1.49	0.22
	ภายในกลุ่ม	33.75	436	0.08		
	รวม	34.10	439			
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	0.27	3	0.09	0.58	0.63
	ภายในกลุ่ม	67.72	436	0.16		
	รวม	67.99	439			
3. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.23	3	0.41	3.19	0.02
	ภายในกลุ่ม	56.07	436	0.13		
	รวม	57.30	439			
4. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	0.07	3	0.02	0.16	0.92
	ภายในกลุ่ม	61.35	436	0.14		
	รวม	61.42	439			
5. การมีส่วนร่วมในการติดตาม ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	0.26	3	0.09	1.23	0.30
	ภายในกลุ่ม	31.18	436	0.07		
	รวม	31.44	439			
6. การมีส่วนร่วมในการรับ ผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	0.14	3	0.05	0.35	0.79
	ภายในกลุ่ม	57.52	436	0.13		
	รวม	57.66	439			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.129	3	0.04	0.78	0.50
	ภายในกลุ่ม	23.92	436	0.06		
	รวม	24.05	439			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาาร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลร่วมกันและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในตำบลกี้ดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาาร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลร่วมกันและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance: ANOVA) แสดงผลในตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จำแนกตามอาชีพ

การมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
1. ส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	1.92	5	0.38	5.18	0.00
	ภายในกลุ่ม	32.18	434	0.07		
	รวม	34.10	439			
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	3.51	5	0.70	4.73	0.00
	ภายในกลุ่ม	64.48	434	0.15		
	รวม	67.99	439			
3. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	8.21	5	1.64	14.51	0.00
	ภายในกลุ่ม	49.09	434	0.11		
	รวม	57.30	439			
4. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	10.16	5	2.03	17.20	0.00
	ภายในกลุ่ม	51.26	434	0.12		
	รวม	61.42	439			
5. การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	1.02	5	0.20	2.92	0.01
	ภายในกลุ่ม	30.42	434	0.07		
	รวม	31.44	439			

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จำแนกตามอาชีพ (ต่อ)

การมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
6. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	7.97	5	1.59	13.92	0.00
	ภายในกลุ่ม	49.69	434	0.11		
	รวม	57.66	439			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.44	5	0.89	19.65	0.00
	ภายในกลุ่ม	19.61	434	0.05		
	รวม	24.05	439			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาาร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลร่วมกันและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามอาชีพ พบว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในตำบลกี้ดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาาร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลร่วมกันและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance: ANOVA) แสดงผลในตารางที่ 4.8 ดังนี้ ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

การมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
1. ส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	0.40	4	0.10	1.29	0.27
	ภายในกลุ่ม	33.70	435	0.08		
	รวม	34.10	439			

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน (ต่อ)

การมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	0.27	4	0.07	0.43	0.79
	ภายในกลุ่ม	67.72	435	0.16		
	รวม	67.99	439			
3. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.27	4	0.82	6.57	0.00
	ภายในกลุ่ม	54.03	435	0.12		
	รวม	57.30	439			
4. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	3.05	4	0.76	5.68	0.00
	ภายในกลุ่ม	58.37	435	0.13		
	รวม	61.42	439			
5. การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	0.17	4	0.04	0.57	0.68
	ภายในกลุ่ม	31.28	435	0.07		
	รวม	31.44	439			
6. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2.43	4	0.61	4.78	0.00
	ภายในกลุ่ม	55.23	435	0.13		
	รวม	57.66	439			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.98	4	0.25	4.62	0.00
	ภายในกลุ่ม	23.07	435	0.05		
	รวม	24.05	439			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาาร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลร่วมกันและการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเป็นรายด้าน ด้านส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและประเด็นปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการ

ตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม

การหาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ กับปัจจัยสภาพแวดล้อม ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

5.1 การหาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์ได้ผลดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ

ตัวแปร	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ						
	y	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁
y							
X ₁₁	-0.105*						
X ₁₂	0.002	0.023					
X ₁₃	-0.122*	0.129**	-0.008				
X ₁₄	-0.008	-0.009	-0.103*	0.024			
X ₁₅	0.105*	0.013	0.044	-0.030	-0.034		
X ₁	-0.048	0.537**	0.485**	0.378*	0.448**	0.364**	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.048 กล่าวคือเมื่อปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกหรือทางลบ การมีส่วนร่วม

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ จะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดก็ได้และเมื่อพิจารณารายชื่อของปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ ดังนี้

1. การได้รับคำตอบแทนจากการท่องเที่ยวในรูปแบบของตัวเงิน พบว่า มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.105 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกันในระดับต่ำ กล่าวคือถ้าประชาชนใน ตำบลได้รับคำตอบแทนจากการท่องเที่ยวในรูปแบบของตัวเงินมากขึ้น จะทำให้การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ลดลงในระดับต่ำ

2. ประชาชนในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.002 กล่าวคือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในตำบลไม่เกี่ยวข้องกับการมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

3. ชุมชนได้รับความสนใจจากนักลงทุนเข้ามาประกอบธุรกิจมากขึ้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.122 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกันในระดับต่ำ กล่าวคือถ้าชุมชนใน ตำบลได้รับความสนใจจากนักลงทุนเข้ามาประกอบธุรกิจ จะทำให้การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ลดลงในระดับต่ำ

4. เศรษฐกิจชุมชนได้รับการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.008 กล่าวคือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจได้รับการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

5. ชุมชนมีความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.105 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือถ้าชุมชนในตำบลมีความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นจะทำให้การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

5.2 การหาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านสังคม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์ได้ผลดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านสังคม

ตัวแปร	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านสังคม						
	y	X ₂₁	X ₂₂	X ₂₃	X ₂₄	X ₂₅	X ₂
y							
X ₂₁	-0.110*						
X ₂₂	0.066	-0.076					
X ₂₃	-0.068	0.048	-0.037				
X ₂₄	0.095*	-0.031	0.147**	-0.014			
X ₂₅	0.070	-0.172**	0.149**	-0.075	0.138**		
X ₂	0.035	0.307**	0.538**	0.330**	0.564**	0.520**	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านสังคม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.035 กล่าวคือเมื่อปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านสังคม เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกหรือทางลบ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ จะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดก็ได้และเมื่อพิจารณารายชื่อของปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านสังคม ดังนี้

1. สมาชิกในชุมชนมีการประสานความร่วมมือกันมากขึ้น พบว่า มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.110 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกันในระดับต่ำ กล่าวคือถ้าสมาชิกในตำบลมีการประสานความร่วมมือกันมากขึ้น จะทำให้การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนลดลงในระดับต่ำ

2. ชุมชนได้รับความรู้และวิทยาการใหม่ๆ จากการท่องเที่ยว พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.066 กล่าวคือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีความเกี่ยวข้องกับการได้รับความรู้และวิทยาการใหม่ๆ จากการท่องเที่ยว

3. พื้นที่ของชุมชนเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ

0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.068 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพื้นที่ของชุมชนเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

4. สภาพแวดล้อมของชุมชนได้รับการพัฒนา พบว่า มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.095 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำ กล่าวคือถ้าสภาพแวดล้อมในตำบลได้รับการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น จะทำให้การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

5. ชุมชนร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.070 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหา

5.3 การหาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์ได้ผลดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม

ตัวแปร	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม						
	y	X ₃₁	X ₃₂	X ₃₃	X ₃₄	X ₃₅	X ₃
y							
X ₃₁	0.028						
X ₃₂	-0.016	0.040					
X ₃₃	0.045	-0.105*	0.095*				
X ₃₄	0.038	0.076	-0.063	-0.134**			
X ₃₅	-0.058	0.150**	0.053	0.070	-0.057		
X ₃	0.015	0.492**	0.497**	0.408**	0.353**	0.538**	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.015

กล่าวคือ เมื่อปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกหรือทางลบ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ จะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดก็ได้ และเมื่อพิจารณารายชื่อของปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านวัฒนธรรม ดังนี้

1. ชุมชนรณรงค์ให้มีการอนุรักษ์พื้นที่ท่องเที่ยว พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.028 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนรณรงค์ให้มีการอนุรักษ์พื้นที่ท่องเที่ยว

2. ชุมชนร่วมมือพัฒนาพื้นที่ให้เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.016 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนร่วมมือพัฒนาพื้นที่ให้เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

3. วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลง พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.045 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลง

4. ชุมชนอนุรักษ์วัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.038 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่

5. กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความเหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมของชุมชน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.058 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลกุดช้างไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีความเหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมของชุมชน

5.4 การหาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์ได้ผลดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านสิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านสิ่งแวดล้อม						
	y	X ₄₁	X ₄₂	X ₄₃	X ₄₄	X ₄₅	X ₄
y							
X ₄₁	0.029						
X ₄₂	0.137**	0.006					
X ₄₃	-0.068	-0.011	0.063				
X ₄₄	-0.022	0.042	0.030	0.036			
X ₄₅	-0.019	-0.003	-0.002	-0.038	-0.072		
X ₄	0.032	0.471**	0.450**	0.537**	0.432**	0.359**	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.032 กล่าวคือเมื่อปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านสิ่งแวดล้อมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกหรือทางลบ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ จะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดก็ได้ และเมื่อพิจารณารายชื่อของปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมของชุมชนถูกทำลายโดยนักท่องเที่ยว พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ในตำบล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.029 กล่าวคือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีความเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมถูกทำลายโดยนักท่องเที่ยว

2. แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนเกิดปัญหาความเสื่อมโทรม พบว่ามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.137 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง กล่าวคือถ้าแหล่งท่องเที่ยวในตำบลเกิดปัญหาความเสื่อมโทรมจะทำให้การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เพิ่มขึ้นในตำบล

3. ชุมชนขาดการบริหาร จัดการเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.068 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนขาดการบริหารจัดการเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

4. ชุมชนมีการปรับปรุงอย่างเหมาะสม เช่น ถนน ทางเดินเท้า เป็นต้น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.022 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงชุมชนอย่างเหมาะสม เช่น ถนน ทางเดินเท้า เป็นต้น

5. ชุมชนมีการจัดการขยะมูลฝอย พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.019 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในตำบลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย

ตอนที่ 6 การศึกษาความตระหนักรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน(N=440)

ตารางที่ 4.13 ข้อมูลความตระหนักรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ความตระหนักรู้เกี่ยวกับ การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ถูก	ผิด	แปลความ
1. คำว่า “การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” หมายถึงการ ท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างดีเยี่ยมมี นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมเสมือนสมำเสมออย่าง เพียงพอ แต่มีผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม ที่สุดอย่างสิ้นขาด	436 (99.09)	4 (0.91)	มีความตระหนักรู้
2. หลักการของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนคือ จะต้องมีการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ต่อไปได้ใน ระยะเวลายาวนาน และมีการกระจาย ผลประโยชน์ให้แก่คนส่วนใหญ่	438 (99.55)	2 (0.45)	มีความตระหนักรู้
3. การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนช่วยสร้างงาน สร้าง รายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่น	430 (97.73)	10 (2.27)	มีความตระหนักรู้

ตารางที่ 4.13 ข้อมูลความตระหนักรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (ต่อ)

ความตระหนักรู้เกี่ยวกับ การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ถูก	ผิด	แปลความ
4. การท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการ พื้นที่ให้มีความยั่งยืน	353 (80.23)	87 (19.77)	มีความตระหนักรู้
5. เมื่อเกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขึ้น ทำให้ ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนไม่มีความอุดม สมบูรณ์	316 (71.82)	124 (28.18)	มีความตระหนักรู้
6. คนในชุมชนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการ ดูแลแหล่งท่องเที่ยว	412 (93.64)	28 (6.36)	มีความตระหนักรู้
7. ผลประโยชน์ที่คนในท้องถิ่นได้รับคือ ช่วยสร้าง รายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว	200 (45.45)	240 (54.55)	มีความตระหนักรู้
8. การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นความรับผิดชอบของ หน่วยงานภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว	330 (75.00)	110 (25.00)	มีความตระหนักรู้
9. การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ และบริการของท้องถิ่นเป็นสำคัญ	300 (68.18)	140 (31.82)	มีความตระหนักรู้
10. การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทำให้วิถีชีวิตของคนใน ท้องถิ่นเปลี่ยนไปจากความเป็นอยู่เดิม	140 (31.82)	300 (68.18)	ขาดความ ตระหนักรู้
11. จุดเด่นของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนคือเน้นแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวิถีชีวิตของคนใน ท้องถิ่น	425 (96.59)	15 (3.41)	มีความตระหนักรู้
12. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ การศึกษาธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น	436 (99.09)	4 (0.91)	มีความตระหนักรู้
13. การให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	418 (95.00)	22 (5.00)	มีความตระหนักรู้
14. ลักษณะเด่นของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะเน้น พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสำคัญ (ที่พัก ที่ จอดรถ ร้านอาหาร)	237 (53.86)	203 (46.14)	มีความตระหนักรู้
15. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ การ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการ สิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของชุมชน	429 (97.50)	11 (2.50)	มีความตระหนักรู้

จากตารางที่ 4.13 ข้อมูลความตระหนักรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในตำบลกีดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ จากกลุ่มประชากร 440 คน พบว่า ในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประชากรมีความตระหนักรู้ มีผู้ตอบประเด็นคำถามถูกเกินร้อยละ 50 จำนวน 14 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 93.33 และขาดความตระหนักรู้ มีผู้ตอบประเด็นคำถามผิดเกินร้อยละ 50 จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 6.67

ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชากรขาดความตระหนักรู้ในประเด็นคำถาม 1 คำถาม คือ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทำให้วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นเปลี่ยนไปจากความเป็นอยู่เดิม (มีผู้ตอบถูกจำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18)

ในขณะที่คนส่วนใหญ่ในภาพรวมมีประเด็นคำถามที่มีคนในท้องถิ่นมีความตระหนักรู้ในประเด็นคำถาม 14 ข้อ คือ (1) คำว่า “การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” หมายถึงการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างดีเยี่ยมมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมเยือนสม่ำเสมออย่างเพียงพอ แต่มีผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมที่สุดอย่างยั่งยืนยาว (มีผู้ตอบถูกจำนวน 436 คน คิดเป็นร้อยละ 99.09) (2) หลักการของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนคือ จะต้องมีการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ต่อไปได้ในระยะเวลายาวนาน และมีการกระจายผลประโยชน์ให้แก่คนส่วนใหญ่ (มีผู้ตอบถูกจำนวน 438 คน คิดเป็นร้อยละ 99.55) (3) การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนช่วยสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่น (มีผู้ตอบถูกจำนวน 430 คน คิดเป็นร้อยละ 97.73) (4) การท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการพื้นที่ให้มีความยั่งยืน (มีผู้ตอบถูกจำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 80.23) (5) เมื่อเกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขึ้น ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนไม่มีความอุดมสมบูรณ์ (มีผู้ตอบถูกจำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 71.82) (6) คนในชุมชนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว (มีผู้ตอบถูกจำนวน 412 คน คิดเป็นร้อยละ 93.64) (7) ผลประโยชน์ที่คนในท้องถิ่นได้รับคือ ช่วยสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว (มีผู้ตอบถูกจำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55) (8) การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว (มีผู้ตอบถูกจำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00) (9) การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการของท้องถิ่นเป็นสำคัญ (มีผู้ตอบถูกจำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18) (10) จุดเด่นของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนคือเน้นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น (มีผู้ตอบถูกจำนวน 425 คน คิดเป็นร้อยละ 96.59) (11) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ การศึกษาธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น (มีผู้ตอบถูกจำนวน 436 คน คิดเป็นร้อยละ 99.09) (12) การให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (มีผู้ตอบถูกจำนวน 418 คน คิดเป็นร้อยละ 95.00) (13) ลักษณะเด่นของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะเน้นพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสำคัญ (ที่พัก ที่จอดรถ ร้านอาหาร) (มีผู้ตอบถูกจำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 53.86) (14) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่าง

ยั่งยืนคือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของชุมชน (มีผู้ตอบถูกจำนวน 429 คน คิดเป็นร้อยละ 97.50)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved